

Arrest

nr. 202 209 van 10 april 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE SCHUTTER
Olivetenvest 21
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 24 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 29 november 2017 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. ABDUL *loco* advocaat B. DE SCHUTTER en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, een Tamil te zijn, afkomstig uit Puliyankulam, Vavuniya.

U zou daar ook het grootste deel van uw leven in het dorp blijven wonen, al verbleef u tijdens de oorlog op verschillende plaatsen zoals Pannangaman, Thunukai, Kanaharayankulam, Ottisutan en Punumathalan. U zou vanaf 2009 even in het Ramanathankamp verblijven, leefde nadien enige tijd in Kummankhulam tot u in 2013 terugkeerde naar uw dorp. Uw vader was reeds sinds lang een lid van de LTTE, waar hij eerst werkte als soldaat en later als leider van de onderzoeksdienst voor de mineralen. Hij zou uiteindelijk op 9 maart 2009 om het leven komen in Erattaiwaikal. U zou zelf sinds februari of maart 2008 lid zijn geworden van de LTTE en werkte er als administratief medewerker. Na afloop van de oorlog had u schrik om als LTTE'er geïdentificeerd te worden en besloot u onder te duiken bij uw oom. Pas in 2013, nadat de vele moorden tegen voormalig LTTE'ers ophielden, durfde u terug te keren naar uw eigen dorp. Na de verkiezingen in 2015 zocht en vond u werk in een boekenwinkel. Op 6 augustus 2016 ontmoette u in die winkel een vriend die in de onderzoeksdienst van de LTTE had gediend. Hij stelde u veel vragen en praatte lange tijd met u over jullie tijd samen. De dag nadien ging u naar Colombo wat spullen ophalen toen de CID naar de winkel kwam. Ze vroegen aan de accountant naar uw LTTE-naam en namen een kopie van uw identiteitskaart mee. Nog diezelfde dag zouden ze ook bij u thuis langskomen. Daar had men verteld dat u zich diende aan te geven in het Joseph-kamp. U werd gewaarschuwd door uw broer en trok daarop naar een vriend in Chilaw. Tijdens uw verblijf werd uw huis nog vaak bezocht en werden ook uw broers bedreigd. Op 29 augustus, toen u nog bij uw vriend verbleef, zou u een brief ontvangen waarin u werd uitgenodigd om zich aan te melden op de vierde verdieping van de CID in Colombo. U zou uiteindelijk Sri Lanka verlaten op 12 november 2016 en reisde met een vals Sri Lankaans paspoort via Abu Dhabi en Frankrijk naar België waar u op 22 november een asielaanvraag indiende. Na uw vertrek zou u nog een brief van de rechtbank ontvangen en werd een arrestatiebevel tegen u uitgevaardigd.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende originele documenten neer: een familiekaart, een medisch certificaat, brieven van het dorpsbestuur, van de rechtbank, van de politie, van de Rural Development Society, van een parlementslid, van uw werkgever en van uw advocaat. U legde ook gecertificeerde kopieën neer van uw geboorteakte, een gecertificeerde foto van u en één van uw vader en de gecertificeerde overlijdensaktes van beweerd familieleden. Tot slot had u ook kopieën bij van uw identiteitskaart, enkele huwelijksaktes en een arrestatiebevel.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken blijkt evenwel duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Ten eerste bent u er niet in geslaagd uw identiteit ontegensprekelijk aan te tonen. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, d.d. 2 december 2016, p. 1), werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Zo is de identiteit van een asielzoeker een essentieel element in de asielaanvraag én kan van een asielzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit en relaas zo goed mogelijk te staven. Vooreerst legde u ter staving van uw identiteitskaart slechts een kopie neer en kunnen deze altijd onderhevig zijn aan mogelijk knip- en plakwerk (Gehoorverslag CGVS, d.d. 13 juni 2017; p. 16-17). U beweerde dat uw origineel door de smokkelaar zou worden afgenomen, maar leek nergens het verlies van uw identiteitskaart te hebben aangegeven. Waarom de smokkelaar uw identiteitskaart zou afnemen, leek u ook niet helemaal te kunnen aangeven (CGVS, p. 17). Bovendien blijkt uit toegevoegde informatie ook nog eens dat identiteitskaarten worden uitgevaardigd wanneer iemand zestien jaar oud wordt. Dat uw kaart pas in 2013 zou zijn opgesteld, toen u aldus tweeëntwintig jaar oud was, is dan ook bevreemdend. In ieder geval legde u daarnaast ook nog een originele geboorteakte neer, al dient er echter op te worden gewezen dat op dergelijke geboorteaktes geen foto staat waardoor niet zondermeer kan worden aangenomen dat deze u zou toebehoren.

U legde ook hier echter slechts een (gecertificeerde) kopie van neer, waardoor de authenticiteit, wegens mogelijks knip- en plakwerk ook hier niet kan worden gegarandeerd. Dient nog te worden gewezen op de vaststelling dat u dergelijke geboorteakte pas eind 2016 zou hebben aangevraagd, nadat u reeds in België verbleef en deze aldus een bijzonder gesolliciteerd karakter draagt. Dat u dan ook nog eens twee verschillende kopieën zou neerleggen, waarbij op één exemplaar aantekeningen zijn gemaakt, ondergraaft verder de authenticiteit ervan.

*Tot slot moet in ieder geval nog worden gewezen op toegevoegde informatie waaruit blijkt dat allerhande documenten in Sri Lanka, wegens de hoge graad van corruptie, eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt. Bijgevolg bezitten Sri Lankaanse documenten initieel reeds over een geringe bewijswaarde. **Het ontbreken van een geldig geloofwaardig stuk ter staving van uw identiteit ondermijnt reeds een eerste maal uw geloofwaardigheid daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.***

Ten tweede kan geen geloof worden gehecht aan uw bewering een voormalig lid te zijn van de LTTE. Zo kon uw kennis over de groepering waarbij u was aangesloten niet overtuigen. U werd gevraagd naar de betekenis van de term LTTE, waarop u vreemd genoeg “Liberal Tamil Tigers” antwoordde, terwijl het eigenlijk ‘Liberation Tigers of Tamil Eelam’ hoor te zijn. U werd gevraagd naar het ontstaan van de organisatie en verklaarde niet te weten wanneer het werd opgericht, maar vermoedde dat het in 1980 of 1985 was (CGVS, p. 8), een eerder ruime schatting. De LTTE werd in 1972 opgericht. U werd vervolgens gevraagd om de oorlog in Sri Lanka te schetsen, maar kon niet aangeven wanneer deze eigenlijk zou starten, noch kon u de verschillende vredesbestanden situeren in de tijd. Zo verklaarde u immers verkeerdelijk dat er tussen 2003 en 2006 oorlog woedde, terwijl er net toen een vredesbestand was. Van de vredesbestanden voor 2003 leek u niet op de hoogte te zijn (CGVS, p. 12-13). In ieder geval, waarom de oorlog nadien opnieuw terug zou oplaaien, leek u evenmin te weten. U kon als reden enkel aangeven dat “de vredesbestanden gingen niet goed (sic)” en “Onze leider zei dat het niet lukte” (CGVS, p. 12), een eerder vage bewering. U werd gepolst naar een incident dat voor de heropstart van de oorlog zou zorgen en antwoordde vaag dat de regering een paar eisen weigerde. Daarop gevraagd welke eisen dat dan waren antwoordde u dan weer dat de LTTE weigerde in te gaan op de eisen. In ieder geval, concreter dan “Tamilrechten werden niet gegeven” werd het niet (CGVS, p. 13). U werd gepolst naar enkele bekende Tamil zoals Pottu Aman, waarvan u eerst verkeerdelijk verklaarde dat hij lid was van de Zeetijgers, om zich daarna te corrigeren en op te merken dat hij lid was van de ‘onderzoeksdienst’. Aman was lid van de ‘Tiger Organization Security Intelligence Service’. U werd gevraagd wie Kolonel Karuna zou zijn, maar kon niets anders aangeven dan dat hij een leider was die fouten maakte en de LTTE diende te verlaten. Wat zijn echte naam was, wist u niet. Op de vraag waarom hij dan de LTTE moest verlaten kon u niets anders verklaren dat hij rond 2005 bij de regering ging wegens ‘slecht gedrag’ (CGVS, p. 20). In ieder geval, Karuna verliet de LTTE in 2004 en stichtte later de ‘Karuna Group’ oftewel de Tamil Makkal Viduthalai Pulikal (TMVP). Dat u deze niet leek te kennen, daar u aangaf niet op de hoogte te zijn van andere gewapende groeperingen binnen Sri Lanka (CGVS, p. 12), is bevreemdend.

Verder bleken ook uw eigen activiteiten bij de LTTE niet aannemelijk. Zo verklaarde u dat u gedwongen werd om zicht bij de LTTE aan te sluiten, maar kon u deze ingrijpende gebeurtenis niet exacter aangeven plaatsen dan februari of maart 2008. Gevraagd naar uw taak bij de LTTE, merkte u op tot de politieke divisie te behoren en gaf u aan dat daar vele divisies onder vallen zoals ook uw subdivisie: “de administratieve divisie”. Echter blijkt uit toegevoegde informatie dat er onder de vijf subdivisies van de politieke vleugel geen “de administratieve divisie” hoort, althans niet onder die benaming. In ieder geval, gevraagd naar de andere subdivisies gaf u aan dat er 33 zouden zijn, maar kon u er slechts twee vaag opnoemen waaronder “Fotografie. Cinema” en Tamil Rehabilitation. Die laatste werd tijdens de oorlog wel door de Sri Lankaanse regering als NGO erkend. Wat er ook van zij, gevraagd naar wie u zou hebben aangeworven bij de LTTE noemde u vooreerst drie divisies die kunnen rekruteren, vervolgde u met de mededeling dat er zes personen in totaal langskwamen en sloot u af met de verschoning dat u het eigenlijk niet wist (CGVS, p. 10). U zou daarop wel een training hebben gekregen op een trainingskamp, in de buurt van een basis, maar wist dan weer niet hoe die basis zou heten. Tot welke divisie uw ‘trainingmaster’ behoorde, wist u evenmin. U kon uw activiteiten voor de LTTE verder niet ruimer beschrijven dan “Hoofdkwartier informeerde ons de lijst van dode soldaten, we informeren hun families” en werd gevraagd hoe u dat zou doen, waarop u verklaarde dat u dit ofwel persoonlijk, via de telefoon of via de radio diende te doen. Gepolst naar meer informatie over uw werk, een anekdote of een verhaal kon u echter niets anders opmerken dan dat u lichamen zag komen. U liet ook vallen dat het radiostation van de LTTE de “Voice of LTTE” zou heten, terwijl het eigenlijk de ‘Voice of Tigers’ blijkt te zijn. Wie uw contactpersoon daar was, of wie aan het hoofd stond van dit onderdeel, wist u niet (CGVS, p. 29).

Dat u dusdanig beknopt en slechts uiterst vaag zou kunnen vertellen over de job die u ruim één jaar zou hebben uitgeoefend is eigenlijk niet serieus en ondergraaft uw geloofwaardigheid. U zou na de oorlog even in een kamp hebben verbleven, maar wist dit echter niet te staven (CGVS, p. 21), waardoor dit niet meer dan een blote bewering is. Gevraagd of het een kamp voor vluchtelingen was of voor voormalig LTTE'ers, gaf u enkel aan dat het "een gewoon kamp" was. Een eerder vage stelling. U wist in ieder geval niet wie de leider was van het kamp (CGVS, p. 22).

***Daarnaast** beweerde u ook dat uw vader een voormalig LTTE'er zou zijn geweest, maar kon ook hier niet overtuigen. Zo beweerde u dat de Tamilnaam van uw vader Thamil Venthen zou zijn geweest, maar zijn Tamilnummer, leek u niet meer te kunnen herinneren. U werd gevraagd waar uw vader gestationeerd was, maar kon niet anders aangeven dan Jaffna en "Ik weet niet exact waar". Gepolst naar de functies van uw vader, kon u niets meer verklaren dan "Op het begin was hij een soldaat" en gevraagd om zijn job te beschrijven, geraakte u niet verder dan "Hij moest de soldaten helpen in de frontlinie", opnieuw, eerder vaag. U wist niet aan welke slagen uw vader had deelgenomen, noch kende u de details van de slag waarin hij het leven zou hebben gelaten (CGVS, p. 14-15). U legde ter staving van het lidmaatschap van uw vader dan wel een foto neer in uniform, maar hieruit kan geenszins worden afgeleid dat het dan wel om uw vader zou gaan. U legde geen enkele foto neer waarop u samen zou te zien zijn, noch wist u waar en wanneer deze foto van uw vader werd genomen (CGVS, p. 15). Dat u van uzelf slechts een foto zou neerleggen in burgerkledij, en hiervoor als verschoning aanhaalde dat u deze diende te vernietigen wegens "te gevaarlijk", maar dan wel een exemplaar van uw beweerde vader in uniform zou neerleggen is niet ernstig. Wat betreft de bijhorende attesteringen op de achterzijde dient te worden opgemerkt dat u niet eens wist wie de 'Justice of Peace' was die deze had neergepend en deze bovendien op vraag van uw moeder werd verkregen. Dergelijke teksten kunnen dan ook door eender wie, eender waar worden geschreven en bevatten een uiterst gesolliciteerd karakter waardoor de authenticiteit verder wordt ondermijnd.*

***Daar geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde band met de LTTE, komt logischerwijs ook de geloofwaardigheid van de problemen die hieruit zouden ontstaan op losse schroeven te staan. Echter zou, en dan ook ten derde, uw vluchtrelaas an sich wegens vage en tegenstrijdige verklaringen weinig aannemelijk blijken.** Zo verklaarde u dat u na de oorlog in april 2016 aan de slag ging in een boekenwinkel in Vavuniya. U verklaarde deze job via een familielid te hebben gekregen, maar de eigenaar zelf zou in Jaffna verblijven (CGVS, p. 23). Dat u bij de DVZ nog had laten optekenen dat uw oom de eigenaar van de winkel was (Vragenlijst CGVS, Vraag 3.5), ontkende u. In ieder geval verklaarde u dat uw problemen zouden starten nadat u een bevriende ex-LTTE'er in de winkel zou ontmoeten. Gepolst naar de identiteit van deze 'goede vriend', moest u echter het antwoord schuldig blijven. Zo liet u vallen dat u enkel zijn LTTE-naam kende, maar zijn ware identiteit dan weer niet. U had verder geen idee wat zijn rang bij de LTTE was en kon zijn activiteiten bij de LTTE slechts zeer vaag beschrijven: "Hij was van de onderzoeksdienst". U verklaarde verder dat u deze persoon tegen het lijf zou lopen in uw winkel op 6 april 2016, maar wanneer u nogmaals werd gevraagd of het weldegelijk in april was, wijzigde u plots uw versie naar augustus en voegde u daaraan toe dat het leger op 8 augustus zou langskomen. Dat u zich zo zou vergissen is bevreemdend. Dat u eerder nog had laten vallen dat zij op 7 augustus waren langsgeslagen, is zo mogelijk nog vreemder (CGVS, p. 22-24). U verklaarde daarnaast dat op dat moment enkel de boekhouder in de winkel aanwezig was, maar had eerst nog laten optekenen dat het net de baas was die werd lastiggevallen door het leger. U ontkende (CGVS, p. 22-24). U beweerde verder dat het leger omstreeks halfzes 's avonds zou langskomen in de winkel (CGVS, p. 24), terwijl u ten aanzien van de DVZ nog had verklaard dat het "rond vijf uur 's morgens op een maandag" was (Vragenlijst CGVS, Vraag 3.5). In ieder geval, wie er zou langskomen wist u niet. U kon hen niet beter beschrijven dan "de CID". U voegde daar verder aan toe dat de CID na uw vertrek nog een aantal keer zou langskomen bij u thuis, maar kon het niet beter schetsen dan "soms vijf, soms drie en soms twee keer" (CGVS, p. 25).*

***In ieder geval** zou er nadien nog een brief van de politie worden afgeleverd op uw naam, een brief van de rechtbank en een arrestatiebevel tegen u worden uitgevaardigd. Gevraagd wanneer u de brief van de politie zou ontvangen, moest u echter het antwoord schuldig blijven daar u het niet beter kon plaatsen dan "augustus einde (...)". U zou daarop ook nog een oproepingsbrief ontvangen dat u zich diende aan te melden in de rechtbank, maar kon ook hier niet aangeven wanneer u dit zou hebben ontvangen (CGVS, p. 17). Gevraagd wanneer exact u dan het arrestatiebevel zou ontvangen, schoot u wederom te kort. U kon het niet preciezer plaatsen dan "In december. Weet niet, moeder lichtte me enkel in over de brief. Ik ging niet naar de rechtbank, daarom kreeg ik een arrestatiebevel in januari". Wanneer in januari wist u echter niet. Hoe dan ook, u werd gepolst naar de inhoud van de brieven, maar moest ook hier het antwoord schuldig blijven.*

Gevraagd naar de inhoud van de brief van de rechtbank, vermeldde u vreemd genoeg niet op de hoogte te zijn daarvan. U vermoedde dat er wordt vermeld dat u zich dient aan te geven. Maar wanneer wist u niet meer. U wist bij uitbreiding niet eens om welke rechtbank specifiek het ging. Ook wat betreft uw arrestatiebevel kon u niet overtuigen. Vooreerst betreft het hier slechts een kopie en is deze bijgevolg eenvoudig manipuleerbaar mits het nodige knip- en plakwerk. U had hoe dan ook geen idee wat uw casenummer zou zijn of onder welke wetten u wordt aangeklaagd. Dat u amper op de hoogte zou zijn van dergelijk belangrijke documenten is bevreemdend.

De verschoning die u hiervoor telkens aanhaalt, al zouden de documenten in het Singhalese zijn kan niet overtuigen (CGVS, p. 26). Dat u niet eens de moeite zou doen om de inhoud te weten te komen wijst op een bijzondere desinteresse, ondermijnt uw geloofwaardigheid compleet en doet bovenal vermoeden dat deze documenten werden opgesteld met het oog op uw asielaanvraag. Dit geldt echter ook voor de **overige door u neergelegde documenten**. Zo legde u een brief neer van uw werkgever, opgesteld na uw vertrek, waarin uw problemen worden bevestigd. Ook de brieven van uw advocaat, het dorps hoofd, het 'Rural Development Societr' en het parlamentslid werden ruim na uw vertrek opgesteld en dragen aldus een gesolliciteerd karakter met zich mee. Dergelijke brieven kunnen echter door eender wie, eender waar worden opgesteld en vormen (mede wegens het niet-officiële karakter) absoluut geen bewijs dat de daarin vermelde feiten weldegelijk hebben plaats gevonden. Documenten hebben immers slechts een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig relaas herstellen. Het louter voorleggen van dergelijke documenten volstaat aldus niet om enige problemen die u zou kennen zondermeer aannemelijk te achten. U kende overigens niet eens de naam van uw advocaat, noch kende u de volledige naam van het dorps hoofd. De vaststelling dat deze brieven in het gebrekkig Engels werden opgesteld (bv. 'Rural Development Societr') ondermijnt verder de authenticiteit ervan. Dat uw advocaat zou vermelden dat u werkt in een voedingswinkel, terwijl u altijd beweerde dat het om een boekenwinkel zou gaan is niet ernstig (CGVS, p. 18, 26-27).

Ten vierde verliet u pas uiterst laattijdig Sri Lanka en kon ook uw reisweg niet overtuigen. Zo kan vooreerst worden opgemerkt dat u eigenlijk bijzonder lang zou wachten alvorens Sri Lanka te verlaten. U verklaarde immers dat u na de oorlog (in 2009) ondergedoken zou leven, daar u uit het kamp zou zijn 'gesmokkeld' (CGVS, p. 22, 23, 27). Dat u die beweerde reeds vervolging te moeten vrezen voor de Sri Lankaanse overheid (supra), desondanks zou hebben besloten ruim zes jaar ondergedoken te leven in plaats van het land te verlaten kan niet overtuigen. Dat de overheid u bij uitbreiding plots na zes jaar alsnog zou viseren eigenlijk evenmin. U legde verder geen enkel document (ticket, foto, ...) neer ter staving van uw reisweg (CGVS, p. 30). U zou hebben gereisd met een vals paspoort, maar legde hiervan geen enkel bewijs neer. Dat u niet eens op de hoogte zou zijn van het visum waarmee u reisde of welke andere visa in het paspoort stonden (CGVS, p. 7-8), ondermijnt dan ook uw geloofwaardigheid enkel verder.

Tot slot wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw gehele relaas en dus ook uw beweerde "band" met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag.

Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

*De documenten die u neerlegde ter staving van uw relaas, werden reeds grotendeels hierboven besproken en zijn in ieder geval niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen beïnvloeden. Wat betreft de documenten die uw beweerdde familie zouden aanbelangen, zoals de ondermeer de overlijdensaktes en huwelijksaktes, dient te worden verduidelijkt dat u er geenszins in geslaagd bent uw beweerdde familieband met de personen in kwestie ontegensprekelijk aan te tonen, noch wist u hun lidmaatschap van de LTTE te staven. Het louter voorleggen van dergelijke kopieën volstaat in ieder geval geenszins om enig risico dat u persoonlijk zou lopen in concreto aannemelijk te maken. Het medisch attest bewijst dat deze persoon medische problemen heeft. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende werking, i.e. het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een, **in casu** ongeloofwaardig relaas herstellen. Finaal dient ook hiervoor opnieuw te worden gewezen op toegevoegde informatie waaruit blijkt dat allerhande documenten in Sri Lanka eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt.*

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 24 november 2017 een schending aan van “de artikel 48/3,48/4 en 48/6 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de formele, minstens de materiële motiveringsplicht”.

Verzoeker betoogt dat de argumenten van verweerder met betrekking tot zijn identiteit niet overtuigen. Hij voert aan dat asielzoekers een medewerkingsplicht hebben die onder meer inhoudt dat zij alle moeite moeten doen om hun relaas met documenten te staven. Hij stelt dat het niet ongeloofwaardig is dat hij zijn identiteitskaart moest afgeven aan de smokkelaar. Verzoeker legt uit dat de malafide praktijken van dergelijke mensensmokkelaars algemeen gekend zijn, inclusief de afhankelijke positie waarin asielzoekers zich ten opzichte van hen bevinden. Verzoeker benadrukt dat hij dan ook moeilijk weerstand kon bieden aan de afgifte van zijn documenten. Hij was ook niet in de positie om hierover uitleg te vragen maar vermoed kan worden dat de smokkelaar die wilde houden om te gebruiken om andere asielzoekers verder te helpen.

Waar verweerder het vreemd vindt dat verzoeker pas zijn eerste identiteitskaart zou hebben gekregen op de leeftijd van 22 jaar, toont hij volgens verzoeker niet aan dat het verplicht of gebruikelijk zou zijn in Sri Lanka om al op de leeftijd van 18 jaar een identiteitskaart te hebben.

Bovendien heeft verzoeker kennelijk de moeite gedaan om een geboorteakte op te vragen, net gelet op het feit dat hij beseft dat hij dient mee te werken aan het onderzoek naar zijn identiteit. Het feit dat de geboorteakte een duplicaat betreft uit 2016 is niet ter zake dienend. Het bewijst alleen maar zijn goede wil.

Waar verzoeker verweten wordt dat hij “liberal” Tamil Tigers heeft genoemd als betekenis van het letterwoord LTTE, stelt verzoeker dat het niet kan uitgesloten worden dat enkele letters door de tolk fout of verkort vertaald werden. Bovendien als verzoeker effectief zelf “Liberal” zou gezegd hebben, is dat sowieso vreemd voor iemand die die lang in Vavuniya gewoond heeft, nog los van het feit of hij al dan niet LTTE-lid was.

Aangezien er volgens het verzoekschrift geen redelijke twijfel kan bestaan over verzoekers afkomst, kan wellicht alleen maar worden besloten dat verzoeker bij het geven van het antwoord zich vergist heeft.

Aangaande de vaststelling dat verzoeker weinig kent over de geschiedenis van de LTTE, wijst hij erop dat hij helemaal niet vrijwillig is toegetreden tot de LTTE, zodat hij ook geen bijzondere interesse in de organisatie had.

Bovendien betoogt hij dat hij tijdens *“de in de beslissing genoemde periodes waarin vredesbestanden golden, nog een jong kind van rond de 10 jaar oud [was], zodat het begrijpelijk is dat hij die periodes niet meer goed in de tijd kan situeren, temeer aangezien hij nauwelijks geschoold is, waardoor hij niet tijdsgestructureerd heeft leren denken, en sowieso ook minder ankerpunten heeft in zijn geheugen om de gebeurtenissen aan vast te hangen.”*. Hetzelfde geldt voor zijn antwoord over het verbreken van de vredesbestanden.

Voorts wordt nog verwezen naar vragen over (voormalige) LTTE figuren, die verzoeker zogenaamd niet goed kon beantwoorden. Verzoeker merkt op dat uiteindelijk blijkt dat hij zich met betrekking tot commandant Pottu gewoon vergist heeft, en zich daarna spontaan heeft gecorrigeerd. Ook met betrekking tot Karuna blijkt uit de beslissing helemaal niet dat verzoeker een fout antwoord heeft gegeven.

Waar verzoeker verweten wordt dat hij het begin van zijn activiteiten niet goed in de tijd kan situeren (*“februari of maart 2008”*), wijst verzoeker erop dat deze rekrutering zich voordeed in 2008, hetzij dus meer dan negen jaar voor zijn verhoor bij verweerder. Dat men dan niet meer de exacte dag kan opsommen, is niet per se ongeloofwaardig.

Volgens verweerder zou de politieke divisie geen administratieve sectie hebben. Verzoeker stelt echter de betrouwbaarheid van verweerders bronnen op dit vlak in vraag: in het administratief dossier wordt verwezen naar een Wikipedia-pagina over de LTTE. Zoals gekend is Wikipedia een open encyclopedie, die door eender welke internetgebruiker kan worden aangevuld. Hoe dan ook blijkt zelfs uit deze Wikipedia-pagina dat er inderdaad blijkbaar meer dan 30 divisies en subdivisies van de LTTE bestonden (verzoeker gaf aan dat het er 33 waren), en ook dat er onder de *“political wing”* een subdivisie is die *“international peace secretariat”* zat, waaruit volgens verzoeker toch een vermoeden rijst dat daar een administratieve component aanwezig is (gelet op de betekenis van het woord *“secretariat”*).

Over verzoekers rekrutering wordt gezegd dat hij vaag is. Verzoeker legt uit dat hij de vraag foutief begrepen en dacht dat van hem verwacht werd dat hij de bevoegde LTTE-divisies voor rekrutering moest vermelden. Hij heeft daarna duidelijk te kennen gegeven dat hij de exacte identiteit van zijn rekruteerders niet kende.

Verweerder omschrijft verzoekers taakomschrijving (het contacteren van families van gesneuvelde strijders) als vaag omschreven, maar verzoeker herinnert er aan dat hij voor LTTE moest werken in de periode 2008-2009, tot de LTTE definitief werd verslagen. Er kan dus van uit gegaan worden dat bijzonder veel strijders in het laatste jaar gesneuveld zijn. Het bestaan van een functie zoals verzoeker die omschreef, is dan ook geloofwaardig volgens het verzoekschrift.

Voorts wordt aan verzoeker verweten dat hij niet meer weet wat de naam is van de basis nabij het trainingskamp waar hij verblijf na zijn gedwongen rekrutering. Uit lezing van het gehoorverslag blijkt volgens verzoeker dat hij de naam van zijn trainingskamp wel zelf kon opnoemen, alsook van de plaats en het district waar het kamp was gelegen, én van de dichtstbijzijnde plaats in de buurt (gehoorverslag blz. 11-12). Het CGVS stelt dat verzoeker zou gezegd hebben dat er een basis in de buurt was, maar dat hij zich de naam ervan niet meer herinnert. Dit laatste blijkt echter niet uit het gehoorverslag (blz.12).

Verzoeker bevestigt dat hij zich niet kon herinneren tot welke divisie zijn *“trainingmaster”* behoorde, maar hij herinnerde zich kennelijk wel nog de namen van zijn verschillende trainers, en dat er 150 rekruten door hem getraind worden. Hij kon voorts ook vertellen over de inhoud van de training, en duurtijd ervan. Dat verzoeker dan, bijna tien jaar later, zich de divisie niet meer herinnert van zijn *“trainingmaster”*, met wie hij nadien nooit nog contact heeft gehad, is dan ook maar een detail in zijn vluchtverhaal dat toch op geen enkele manier zijn geloofwaardigheid in het gedrang brengt.

Verzoeker wordt verder verweten dat hij het radiostation foutief benoemde als "voice of LTTE", daar waar het volgens opnieuw de Wikipedia bron aanwezig in het administratief dossier om "voice of Tigers" zou gaan. Voor zover het ernstig is om in het kader van asielprocedures te steunen op Wikipedia (zie hiervoor), wijst verzoeker erop dat ook deze afwijking een detail is, en dat in LTTE bovendien ook het woord Tigers voorkomt.

Verweerder vindt het daarnaast ook "*niet ernstig*" dat verzoeker niet meer informatie zou kunnen geven over zijn werk voor de LTTE gedurende meer dan een jaar, en dat hij de naam van de contactpersoon bij het radiostation niet zou kennen.

Verzoeker geeft aan dat er geen vaste contactpersoon was en dat alle informatie via het hoofdkwartier passeerde. Verweerder is niet in staat om aan te tonen dat verzoekers verklaring op dit punt feitelijk onjuist is, zodat zijn kritiek gratis en alleszins volstrekt subjectief is. Verder stelt verzoeker vast dat uit het gehoorverslag niet blijkt dat verweerder verder heeft aangedrongen om meer informatie over de precieze jobinhoud van verzoeker te krijgen (zijn spontaan antwoord op blz. 9 over de vraag naar de jobinhoud was bovendien helemaal niet zo vaag), zodat zijn kritiek eens te meer lichtzinnig voorkomt.

Verweerder trekt tot slot in twijfel of verzoeker wel echt in een kamp heeft verbleven na de oorlog. Aangezien hij dit niet kan staven met stukken wordt dit als "*een blote bewering*" beschouwd. Verzoeker voert aan dat hij geen enkel voordeel heeft om over dergelijke zaken te liegen. Hoe dan ook blijkt uit verzoekers overzicht van verblijfplaatsen op blz. 5 in het gehoorverslag dat hij in 2009 na de omsingeling van het leger maar drie dagen in een kamp verbleef, en daarna bij zijn oom ging intrekken. In het verzoekschrift wordt betoogd dat het dan ook niet verbazingwekkend is dat verzoeker tijdens een verhoor in 2017 niet veel details kan verschaffen over een verblijf in een kamp in 2009 dat hoogstens drie dagen heeft geduurd.

Verzoeker wordt ook ongeloofwaardig geacht omdat hij het LTTE-lidmaatschap van zijn vader niet kan aannemelijk maken. Nochtans gaat verweerder er volgens verzoeker aan voorbij "*dat verzoeker wel degelijk in staat was om veel andere informatie over zijn vader wél te verschaffen. Zo kende hij wel degelijk zijn vaders Tamilnaam, en als verzoeker te kwader trouw had willen zijn, had hij gemakkelijk een Tamilnummer voor zijn vader kunnen uitvinden, aangezien hij ook wel weet dat verweerder niet in staat is om dergelijke informatie te verschaffen. Het feit dat hij eerlijk zijn onwetendheid over dit gegeven formuleert, duidt eerder op de waarachtigheid van zijn verklaringen. Bovendien gaf verzoeker wel degelijk aan dat zijn vader voor de Charles Antony Division werkte en daarvoor nog voor de onderzoeksdivisie, en kon hij die ook in de tijd situeren. Dat verzoeker zich niet herinnert aan welke slagen zijn vader allemaal deelnam bij het begin van de oorlog is aannemelijk aangezien verzoeker zelf toen nog een jong kind was, en bovendien gelet op de complexiteit van het conflict, waarbij wapenstilstanden en periodes van gevechten elkaar hebben afgewisseld, en waarbij het conflict zich ook geografisch over verschillende delen van het land heeft voorgedaan. Verzoeker heeft bovendien wel degelijk de naam vermeld van de plaats waar zijn vader is gesneuveld, alleen kon hij de omstandigheden van zijn dood niet detailleren, al heeft hij daar een aannemelijke verklaring voor, met name dat hij in februari 2009 ontsnapte uit de politieke divisie, en naar huis kwam (blz. 15 bovenaan gehoorverslag). Het is aannemelijk dat verzoeker in die context geen exacte omstandigheden heeft vernomen over de omstandigheid van zijn dood, temeer aangezien de chaos bij LTTE in die periode groot moet zijn geweest waardoor informatie navragen wellicht totaal illusoir was. De LTTE werd immers nauwelijks twee maanden later definitief verslagen.*".

Verzoeker haalt aan dat hij in de beslissing geconfronteerd wordt met een aantal vermeende tegenstrijdigheden en ongeloofwaardigheden omtrent de evenementen die zich voordeden in 2016.

Waar verweerder stelt dat verzoeker in zijn gehoor bij het CGVS betwistte dat hij eerder bij zijn verhoor op de DVZ had gezegd dat het gaat om een winkel van zijn oom, wijst verzoeker erop dat hij in zijn gehoor bij het CGVS stelde: "*ik zei dat mijn familielid mij deze job had bezorgd. Ik zei niet dat het mijn oom was.*". Deze uitleg is volgens het verzoekschrift niet onaannemelijk. In de loop van een lang gesprek met een tolk kunnen nuances verloren gaan of versprekingen zich voordoen.

Verder betoogt het verzoekschrift dat het aannemelijk is dat verzoeker enkel de Tamilnaam kende maar niet de echte identiteit van de persoon die hem in zijn winkel kwam opzoeken. Immers, het gaat om iemand die verzoeker sedert jaren niet meer heeft gezien. Bovendien is het geloofwaardig dat Tamil leden enkel elkaars Tamilnaam kenden aangezien deze Tamilnaam net werd gebruikt in de context van de strijd van de LTTE. Het is niet zeker of LTTE'ers die geen verwanten waren elkaars echte namen kenden, en als dat toch het geval zou zijn is het alleszins aannemelijk dat als men jaren later pas een "*oude strijdmakker*" terugziet, men eerst en misschien alleen zijn Tamilnaam zou onthouden.

Verzoeker wordt voorts verweten dat hij nauwelijks de functie van deze persoon binnen LTTE kon duiden, maar verzoeker benadrukt dat hij nooit beweerd heeft dat hij die persoon zeer goed kende. Bovendien herinnert verzoeker er nog maar eens aan dat hij slechts een jaar bij de LTTE werkte, en dan nog tegen zijn zin aangezien hij gedwongen was gerekruteerd. Van dergelijk persoon kan men geen uitgebreide kennis verwachten van de interne keuken van de LTTE.

Verweerder stelt ook dat verzoeker de ene keer van april en de andere keer van augustus spreekt wanneer het gaat over de periode waarin het incident zich heeft voorgedaan.

Uit de lezing van het gehoorverslag (blz. 24) blijkt heel duidelijk dat verzoeker zich één keer heeft versproken en per ongeluk april in plaats van augustus vermeldde, maar voor de rest consequent over de maand augustus sprak. Ook de dag waarop het evenement zich voorgedaan (verwarring over de 7de of de 8ste augustus) wordt heel helder door verzoeker in zijn verhoor op blz. 25 verduidelijkt.

Het verzoekschrift haalt aan dat hetzelfde geldt voor het uur waarop de CID naar de winkel kwam waar verzoeker werkte. Bij de DVZ zou verzoeker gezegd hebben dat het om 5u 's morgens was, en bij het CGVS zei verzoeker dat het om 5u 's avonds was. Verzoeker stelt dat het mogelijk is dat verzoeker zich bij de DVZ versproken heeft, maar in elk geval blijft verzoeker bij het feit dat het uiteraard 's avonds was. De logische verklaring die verzoeker zelf in zijn gehoor bij verweerder geeft is dat de winkel om 5 uur 's morgen uiteraard dicht is. Verzoeker voegt er nog aan toe dat het gegeven dat verweerder zijn negatieve beslissing systematisch motiveert met vermeende tegenstrijdigheden die kennelijk het gevolg zijn van versprekingen door verzoeker en/of de tolk, op zijn kwade trouw duidt.

Tot slot stelt verweerder nog dat het vreemd is dat verzoeker niet meer wist dan dat het leden van de CID waren die bij hem langskwamen. Nochtans zou volgens verzoeker het tegendeel juist verbazen, met name mocht verzoeker de precieze identiteit van deze personen kennen.

Verzoeker meent dat de redenering van verweerder aangaande de documenten kort door de bocht is. Verzoeker kon immers wel bijna perfect duiden wanneer hij de brief kreeg van de CID (29 of 30 augustus, gehoorverslag blz. 26). Verweerders stelling dat verzoeker enkel stelde dat het "*eind augustus*" was, is wederom foutief, en wijst op kwade trouw in hoofde van verweerder. De overige documenten van de autoriteiten, met name de oproeping en het arrestatiebevel kreeg hij pas toen hij in België was. Dat verzoeker de precieze datum van ontvangst in Sri Lanka niet kon duiden is dan ook begrijpelijk, temeer nu hij de ontvangst wel bij benadering kon inschatten. Het verzoekschrift betoogt dat het gegeven dat verzoeker niet alle finesses van de inhoud van deze brieven begrijpt kan hem ook niet kwalijk worden genomen. Brieven met een juridische inhoud zijn vaak moeilijk te begrijpen voor gewone leken, dat geldt in België evenzeer.

De overige voorgelegde documenten mogen dat *prima facie* inderdaad wel een gesolliciteerd karakter hebben, het loutere feit dat verzoeker aan de betreffende auteurs gevraagd heeft (of laten vragen heeft) om deze brieven op te stellen vormt geen onmiddellijk bewijs van hun frauduleus karakter. Bovendien voert verzoeker aan dat de diverse brieven onderling coherent zijn qua inhoud, zodat ze eerder een indicatie vormen van de waarachtigheid van verzoekers asielrelaas.

Het loutere feit dat in Sri Lanka veel corruptie zou bestaan, en dat bepaalde documenten tegen betaling kunnen worden verkregen, is onvoldoende om aan te tonen dat de door verzoeker *in casu* voorgelegde documenten frauduleus zijn, temeer nu geen objectief onderzoek werd gevoerd om de echtheid ervan na te gaan.

Tot slot verwijt verweerder aan verzoeker dat het niet geloofwaardig is dat hij pas zo laat uit Sri Lanka vertrok, en dat hij dit eerder had moeten doen. Verzoeker bevestigt dat hij uiteraard de plicht heeft om zo lang mogelijk in zijn herkomstland te blijven tot de situatie niet meer houdbaar wordt. In al die jaren leefde hij ondergedoken en daardoor relatief veilig. Bovendien blijkt uit het administratief dossier (zie ook hieronder, tweede middelonderdeel), dat de blijvende vervolging van oud LTTE-leden verdergaat.

Meer nog, verzoeker voldoet volgens het verzoekschrift kennelijk aan de voorwaarden uit het artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, nu hij oprechte inspanningen heeft geleverd om zijn relaas te staven, en zijn verhaal overeenkomt met de algemeen bekende feiten. Bovendien zijn de opgeworpen tegenstrijdigheden en vaagheden allemaal verklaarbaar zoals hierboven werd uiteengezet

Wat betreft de veiligheidssituatie in Sri Lanka, voert verzoeker aan dat blijkt uit internationale rapporten van NGO's dat er wel degelijk arbitraire vasthoudingen gebeuren omwille van de loutere Tamil etnie. Verzoeker verwijst naar het rapport van OSAR van 22 april 2016 en naar de COI Focus, toegevoegd aan het administratief dossier.

Verzoeker stelt dat de controles aan de luchthaven worden gebagatelliseerd. *“Het CGVS laat uitschijnen dat het om een neutrale toepassing van neutrale wetgeving zou gaan. Nochtans blijkt uit de eigen COI-focus dat het gaat om wetgeving waarmee uitdrukkelijk Tamils die terugkeren na jarenlange afwezigheid, worden gevisieerd.”*

Op pagina's 13 en 14 van de COI focus, aanwezig in het administratief dossier, wordt beschreven hoe de screening bij terugkeer verloopt. Het gaat daarbij om controle en arrestatie van personen die Sri Lanka niet via een officiële grenspost en niet in het bezit van een geldig reispaspoort hebben verlaten. Verzoeker heeft inderdaad in die omstandigheden Sri Lanka verlaten in 2005. Volgens de COI-focus gaat het in dat geval om een arrestatie, een voorleiding bij een magistraat, en dan om een vrijlating onder borgsom of borgstelling, in afwachting van een proces.

Het verzoekschrift stelt vooreerst dat het allerminst zeker is dat verzoeker dergelijke borgsom of borgstelling zou kunnen verkrijgen. Uit de COI-focus kan bovendien niet worden afgeleid hoe hoog de borgsom is of waaruit de schriftelijke borgstelling bestaat (wie kan borgstellen onder welke voorwaarden). Bovendien wijst CEDOCA er in de COI-focus zelf op dat de uitkomst van de procedures die worden gevoerd tegen personen die illegaal het land uitreisden, nog onzeker is omdat het IOM (die hierover werd geconsulteerd door CEDOCA) nog geen duidelijkheid kon geven nu de meeste procedures nog hangende waren. Doch een gevangenisstraf tot 6 maanden behoort blijkbaar tot de wettelijke mogelijkheid als sanctie voor personen in verzoekers situatie.

Het verzoekschrift concludeert dat het weliswaar om een ogenschijnlijk neutrale maatregel gaat die voor elke Sri Lankaan geldt, maar die wel disproportioneel meer de Tamil bevolking raakt, aangezien deze natuurlijk tijdens de oorlogsjaren veel vaker het land zijn ontvlucht omwille van linken met de rebellerende Tamil Tijgers.

Verzoeker, die dus minstens 24 uur zou worden vastgehouden, en mogelijk tot zes maanden, loopt dan ook een ernstig risico om door dit veiligheidsapparaat te worden gevisieerd omwille van zijn loutere Tamil afkomst.

In hoofdorde wordt gevraagd verzoeker *“te erkennen als vluchteling, In ondergeschikte orde, verzoeker de subsidiaire bescherming toe te kennen. In meest ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen.”*

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker het rapport van OSAR van 22 april 2016.

Ter zitting legt verzoeker zijn rijbewijs en een arrestatiebevel neer.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bevoegde overheid, in dit geval de commissaris-generaal, heeft tot taak de relevante elementen van de asielaanvraag te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst uit vrees voor problemen met de Sri Lankaanse overheid. De Raad hecht echter geen geloof aan verzoekers asielaas.

2.4.2. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. De commissaris-generaal stelde ter zake terecht vast dat verzoeker niet aantoonbaar zijn voorgehouden identiteit onmogelijk genoegzaam te kunnen adstrueren. Derhalve schiet verzoeker op ernstige wijze tekort in zijn medewerkingsplicht en vormt het ontbreken van enig werkelijk identiteitsbewijs een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid en deze van zijn asielaas. De Raad kan immers niet inzien waarom slechts kopieën van verzoekers identiteitskaart en rijbewijs voorliggen en een gecertificeerde kopie van zijn geboorteakte maar geen authentieke documenten die verzoeker in zijn bezit had voor zijn vertrek uit Sri Lanka. Aangezien documenten uit Sri Lanka met passende voorzichtigheid dienen te worden benaderd kan van verzoeker alle inspanningen gevraagd worden om minstens duidelijkheid te geven over zijn identiteit. Immers, zo blijkt uit de *“COI Focus Sri Lanka: Corruptie en (ver)vals(t)e documenten”* van 29 augustus 2017 (hierna: COI Focus), toegevoegd aan de informatie in het administratief dossier, dat dergelijke documenten in Sri Lanka makkelijk op frauduleuze wijze te verkrijgen zijn. Daar waar een kandidaat-vluchteling die geen waarachtige identiteitsdocumenten neerlegt, zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze dient te blijken uit zijn verklaringen, stelt de Raad nog vast dat deze evenmin geloofwaardig zijn (zie onder). Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot zijn vluchtrelaas.

2.4.3. Verzoekers asielaas komt verzonnen voor. Hij maakt niet aannemelijk een voormalig lid te zijn van de LTTE. Verzoeker weet niet waarvoor de letters *“LTTE”* staan. Zo antwoordt hij *“Liberal Tamil Tigers”*, terwijl *“LTTE”* staat voor *“Liberation Tigers of Tamil Eelam”* (notities persoonlijk onderhoud bij het CGVS van 13 juni 2017 (hierna: notities), p. 8; Wikipedia-pagina *“Divisions of the Liberation Tigers of Tamil Eelam”*). Wat betreft de uitleg in het verzoekschrift dat de tolk dit verkeerd zou vertaald hebben, kan de Raad slechts vaststellen dat dit geen grondslag vindt in het administratief dossier. Verzoeker kaartte op geen enkel ogenblik problemen in verband met de tolk aan. Deze bewering komt dan ook voor als een loutere *post factum* verklaring. Daarnaast kan niet worden aangenomen dat verzoeker zich gewoon vergist heeft bij het geven van zijn antwoord. Er kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat verzoeker, indien hij werkelijk een voormalig LTTE lid zou zijn, in staat zou zijn de volledige benaming van deze groepering correct weer te geven. Verzoeker toont niet aan dat de informatie over de volledige naam van de LTTE fout is, ook al werd in de bestreden beslissing hierbij verwezen naar Wikipedia, en ook al meent de Raad met verwerende partij een bijkomende informatie bron had kunnen toevoegen. Voorts kan verzoeker niet met zekerheid, noch eenduidig aangeven wanneer de LTTE werd opgericht. Hij vermoedt dat het in 1980 of 1985 was (notities, p. 8). Verzoeker weet niet wanneer de oorlog startte (notities, p. 12) en kan slechts vaag aanduiden waarom de oorlog opnieuw opflakkerde (*“Want de vredesbestanden gingen niet goed. Onze leider zei dat het niet lukte. Daarom.”*, notities, p. 12). Verzoeker weet niet welke andere gewapende groeperingen Sri Lanka vroeger kende (notities, p. 12) en kent de echte naam van kolonel Karuna, een voormalig leider binnen de LTTE, niet (notities, p. 20). Waar verzoeker argumenteert dat hij niet vrijwillig tot de LTTE is toegetreden en geen interesse in de organisatie had, hij nauwelijks geschoold is en bovendien jong was in de periodes van vredesbestanden, kan dit zijn onwetendheid niet verschonen. Indien verzoeker werkelijk lid is geweest van de LTTE, dan kan verwacht worden dat verzoeker dergelijke basiskennis zou hebben. Dit klemt te meer nu verzoeker een training doorlopen heeft (notities, p. 10).

Bovendien beweert verzoeker dat ook zijn vader LTTE lid zou zijn geweest en kan aldus verwacht worden dat hij zijn vader hier minstens heeft horen over vertellen. Verzoekers gebrekkige kennis kan aldus zijn voorgehouden lidmaatschap bij de LTTE niet aantonen, laat staan enige bijzondere interesse in deze organisatie.

2.4.4. Verzoekers beweerde lidmaatschap bij de LTTE wordt verder ondergraven, nu hij zijn eigen activiteiten voor de LTTE ook niet aannemelijk kan maken.

Zo verklaarde hij dat hij gedwongen werd zich aan te sluiten bij de LTTE in februari of maart 2008 en gaf hij aan dat hij in de administratieve divisie van de politieke divisie werkte (notities, p. 9). Uit de toegevoegde informatie blijkt echter dat er onder de vijf subdivisies van de politieke vleugel geen "administratieve divisie" hoort. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat Wikipedia geen betrouwbare bron is, maar legt zelf geen elementen neer die de inhoud van de Wikipedia-pagina weerleggen. Bovendien beroept hij zich even later zelf op de informatie op de Wikipedia-pagina.

2.4.5. Waar in het verzoekschrift wordt aangevoerd dat er onder de "political wing" een subdivisie is die "international peace secretariat" zat, waaruit toch een vermoeden rijst dat daar een administratieve component aanwezig is, merkt de Raad op dat het hoe dan ook niet aannemelijk is dat verzoeker niet in staat is aan te duiden bij welke instantie hij gewerkt heeft en hoe deze precies heet. De "administratieve divisie" is immers een algemene term die op veel organisaties van toepassing kan zijn en in ieder geval niet als zodanig bestaat als subdivisie van de LTTE.

Verzoeker stelt overigens dat er 33 subdivisies zouden zijn, wat inderdaad in de buurt komt van de 30 subdivisies aangeduid op de informatie in het administratief dossier. Hij kan er vaag slechts een paar van opnoemen: "Er zijn 33 divisies onder, ik ken ze niet allemaal. Er is Tamil Rehabilitation", "Welkeen is dan de belangrijkste", "Porumiyam. Fotografie. Cinema.", "Wat is Porumiyam", "Organisatie. Een diensteenheid", notities, p. 10). Voorts beweert verzoeker een training te hebben gevolgd in de buurt van een basis, maar kan hij niet aangeven om welke basis het gaat (notities, p. 11). Hij kan evenmin aangeven tot welke divisie zijn trainingsmeester behoorde (notities, p. 11). Verzoeker legt verder slechts oppervlakkige en beknopte verklaringen af over zijn beweerde activiteiten voor de LTTE ("Mijn job was om de doden toe te wijzen van de LTTE-leden aan hun familieleden. Ik moest details van de LTTE leden nemen, hun nummers, namen en hun familie informeren. Ik moest ook petitie van de mensen nemen en supervisors informeren", notities, p. 9). Gevraagd naar een anekdote over zijn werk, stelt verzoeker ontwijkend "Hetgeen ik herinner is dat ik lichamen zag die kwamen" (notities, p. 29) terwijl indien dit enigszins op ware ervaringen berustte, minstens bijkomende herinneringen aan vele gebeurtenissen moet oproepen, dit is niet het geval. Verzoeker geeft verder aan dat hij soms beroep deed op het radiostation, de "Voice of LTTE media" (notities, p. 29). Uit de informatie in het administratief blijkt nochtans dat het de Voice of Tamil is (Wikipedia-pagina "Divisions of the Liberation Tigers of Tamil Eelam"). Verzoekers onwetendheid knelt des te meer nu hij verklaart dat hij in de uitvoering van zijn werk soms informatie doorgaf aan dit radiostation (notities, p. 29). Het is aan verzoeker om alle nodige elementen aan te brengen die zijn relaas ondersteunen. De Raad neemt niet aan dat activiteiten bij de LTTE niet naar behoren en nauwgezet kunnen worden toegelicht, minstens moet verzoeker zijn ervaringen waarachtig kunnen vertellen. Dat verzoeker slechts beknopt en vaag blijft ondergraaft de geloofwaardigheid van zijn LTTE-activiteiten. Het bestaan van verzoekers functie wordt niet ongeloofwaardig bevonden, zoals wordt aangevoerd in het verzoekschrift, echter verzoeker maakt met zijn ondoorleefde en oppervlakkige verklaringen niet aannemelijk dat hij deze functie daadwerkelijk heeft uitgeoefend, laat staan gedurende een jaar.

De bewering dat hij helemaal niet vrijwillig is toegetreten tot de LTTE, en geen bijzondere interesse in de organisatie had, en al evenmin geëngageerd was kunnen slechts ondersteunen dat verzoeker geen profiel heeft dat in de negatieve aandacht zou komen van zijn overheden.

2.4.6. Verzoeker weet evenmin te overtuigen dat zijn vader een voormalig LTTE lid was. Verzoeker kent het Tamilnummer van zijn vader niet, weet niet waar zijn vader gestationeerd was en kan slechts vaag zijn functie beschrijven (notities, p. 14). Verzoeker weet niet aan welke slagen zijn vader had deelgenomen, noch kent hij de details van de slag waarin hij het leven zou hebben gelaten (notities, p. 14-15). Zo stelde verzoeker "ik weet niets over deze oorlog en wat gebeurde" (notities, p. 15).

De door verzoeker neergelegde foto van zijn vader in een LTTE uniform kan voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Vooreerst kan van deze foto niet worden afgeleid dat het werkelijk verzoekers vader betreft. Verzoeker weet evenmin waar en wanneer deze foto van zijn vader genomen werd (notities, p. 15). Deze foto heeft dan ook geen bewijswaarde te meer nu uit de toegevoegde landeninformatie blijkt dat een fotostudio in Sri Lanka dergelijke foto's van mensen in LTTE-uniform aanmaakt (COI Focus "Sri Lanka. Corruptie en (ver)vals(t)e documenten" van 29 augustus 2017, p. 7).

Het gegeven dat verzoeker van zichzelf slechts een foto zou neerleggen in burgerkledij en ter verschoning stelde dat hij de foto's van zichzelf in uniform had vernietigd (notities, p. 20), maar dan wel een exemplaar van zijn beweerde vader in uniform zou neerleggen valt niet te rijmen. Wat betreft de bijhorende attesteringen op de achterzijde dient te worden opgemerkt dat verzoeker niet eens wist wie de "*Justice of Peace*" was die deze had neergepend en deze bovendien op vraag van zijn moeder werd verkregen (notities, p. 15).

2.4.7. Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat verweerder eraan voorbijgaat "*dat verzoeker wel degelijk in staat was om veel andere informatie over zijn vader wél te verschaffen*".

Echter de elementen of gegevens in het voordeel van de asielzoeker moeten niet noodzakelijk in de beslissing worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032) wanneer de in de bestreden beslissing opgenomen elementen voldoende draagkrachtig zijn om de ongelooftwaardigheid van verzoekers asielrelaas aan te tonen.

2.4.8. Gezien geen geloof wordt gehecht aan verzoekers beweringen dat hij en zijn vader voormalige LTTE leden zijn, hecht de Raad evenmin geloof aan verzoekers voorgehouden problemen omwille van zijn band met de LTTE. Dit klemt te meer nu verzoekers vage en tegenstrijdige verklaringen over zijn beweerde problemen met de CID bezwaarlijk kunnen overtuigen, zelfs enigszins de waarachtigheid van de beweringen kan aantonen. Zo verklaarde verzoeker dat hij na de oorlog in april 2016 aan de slag ging in een boekenwinkel in Vavuniya. Bij het CGVS stelde verzoeker "*De eigenaar is van Jaffna. Via een familielid kreeg ik die winkel.*" (notities, p. 23), terwijl hij bij de DVZ nog liet optekenen dat zijn oom de eigenaar van de winkel was (vragenlijst CGVS, punt 3.5). Hiermee geconfronteerd, ontkende verzoeker louter dit te hebben gezegd ("*Ik zei dat m'n familielid deze job had bezorgd, ik zei niet dat het mijn oom was*", notities, p. 23). Daar waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat er tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken problemen waren met de tolk en er in de loop van een lang gesprek met een tolk nuances kunnen verloren gaan of versprekingen zich voordoen, kan de Raad slechts vaststellen dat dit geen grondslag vindt in het administratief dossier. De verklaringen van verzoeker en de vragenlijst werden verzoeker voorgelezen in het Tamil en door hem ondertekend, waarbij hij tevens een kopie van de vragenlijst ontving. Verzoeker was aldus in de gelegenheid om naar aanleiding van deze vragenlijst bijkomende opmerkingen te maken of correcties aan te brengen, doch heeft geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot de inhoud van de vragenlijst, noch met betrekking tot de communicatie tussen de tolk en hemzelf, ook niet ter gelegenheid van het interview op het CGVS wanneer hem daarover uitdrukkelijk gevraagd werd. Verzoekers opmerking komt dus voor als een *post factum* bewering, is niet enkel ongegrond, maar eveneens laattijdig.

Hoe dan ook, verzoeker verklaarde dat zijn problemen een aanvang kenden nadat een bevriende voormalige LTTE'er naar deze winkel kwam (notities, p. 22). Verzoeker kende echter de echte naam van deze "*goede vriend*" niet, enkel zijn Tjigernaam (notities, p. 24). Hij had verder geen idee wat zijn rang bij de LTTE was en kon zijn activiteiten bij de LTTE slechts zeer vaag beschrijven (notities, p. 24). Verzoeker verklaarde overigens dat op het moment dat het leger binnenkwam enkel de boekhouder in de winkel aanwezig was, maar had eerst nog laten optekenen dat het net de baas was die werd lastiggevallen door het leger (notities, p. 22-24). Verzoeker stelde verder dat de CID omstreeks halfzes 's avonds naar de winkel kwam (notities, p. 25), hoewel hij bij de DVZ nog had verklaard dat dit rond vijf uur 's morgens op een maandag was (vragenlijst CGVS, punt 3.5) en voorts wist hij niet wie langskwam tenzij vrij algemeen "*de CID*". Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat het mogelijk is dat verzoeker zich bij DVZ versproken heeft, maar in elk geval blijft verzoeker bij het feit dat het uiteraard 's avonds was. De Raad ziet niet in hoe verzoeker zich over dergelijke feiten zou verspreken, indien de gebeurtenissen zich werkelijk hebben voorgedaan. Integendeel dit wijst erop dat verzoeker losse feiten tracht te onthouden en niet dat hij vertelt over echte ervaringen.

De commissaris-generaal dient trouwens, teneinde zich een juist beeld te vormen over de situatie waarin de kandidaat-vluchteling zich bevindt, alle gegevens te onderzoeken die hij nodig acht om zijn beslissing te nemen. Dit onderzoek houdt ook de vergelijking in van verzoekers verklaringen afgelegd op het CGVS met eerder afgelegde verklaringen, en met alle elementen, documenten en objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier, zowel vóór, tijdens of na het CGVS-verhoor, hetgeen overigens een uitdrukkelijke toepassing vindt in artikel 17, § 2 KB 11 juli 2003, krachtens hetwelk de dossierbehandelaar de asielzoeker confronteert met desgevallend tegenstrijdige verklaringen. Verzoeker is dan ook niet ernstig waar hij meent dat verweerder, door rekening te houden met tegenstrijdigheden in de beoordeling, te kwader trouw is. Immers, de geloofwaardigheid van een asielrelaas vereist onder meer dat een asielzoeker ter zake coherente, eenduidige en aannemelijke verklaringen aflegt. Het is de taak en de plicht van de Belgische asielinstanties om grondig en zorgvuldig te werk te gaan bij het onderzoek van de merites van elke individuele asielaanvraag.

De beoordeling van de deugdelijkheid, de coherentie en de waarachtigheid van de verklaringen maakt integraal deel uit van de behandeling van een asielaanvraag, zodat verweerder bezwaarlijk kan worden verweten nauwgezet na te gaan of de verklaringen tijdens het CGVS-verhoor geloofwaardig zijn, of ze strijdig zijn en of deze tegenstrijdigheden relevant zijn binnen de beoordeling van de specifieke zaak. De Raad herinnert er nog aan dat verzoeker zelfs zijn identiteit niet naar behoren aantoonde, en hiervoor geen aannemelijke verklaring heeft.

2.4.9. Verder verliet verzoeker Sri Lanka laattijdig en de bewering dat verzoeker na de oorlog in 2009 ondergedoken leefde, nadat hij uit het kamp zou zijn gesmokkeld (notities, p. 22, 23, 27) is ongeloofwaardig. Het is echter geenszins aannemelijk dat verzoeker nog zes jaar ondergedoken leefde en Sri Lanka niet eerder trachtte te verlaten indien hij in werkelijkheid vreest voor zijn leven of veiligheid. Bovendien kan uit verzoekers verklaringen geenszins blijken dat hij een dergelijke lange tijd ondergedoken leefde, noch wordt aannemelijk gemaakt dat de overheid hem na zes jaar nog steeds zou viseren.

2.4.10. Ook verzoekers reisweg kan niet overtuigen. Verzoeker legde verder geen enkel document (ticket, bevestigende e-mail, bagagelabel,...) neer ter staving van zijn reisweg (notities, p. 30). Verzoeker beweert te hebben gereisd met een vals paspoort, maar blijft bij een loutere bewering. Dat verzoeker niet eens op de hoogte zou zijn van het visum waarmee hij reisde of welke andere visa in het paspoort stonden (notities, p. 7-8), ondermijnt dan ook verder zijn geloofwaardigheid. Uit dergelijke vaststellingen kan slechts afgeleid worden dat verzoeker zijn ware identiteit niet naar behoren wenst aan te tonen. Voorts verkiest hij geen paspoort en een eventueel door hem verkregen visum neer te leggen waardoor het werkelijke ogenblik van zijn vertrek uit zijn land en de wijze waarop dit gebeurde wordt achtergehouden. Dit klemt te meer nu geen geloof gehecht wordt aan verzoekers asielaanvraag en er dus geen redenen zijn waarom hij niet legaal zou vertrokken zijn.

2.4.11. Het ontbreken van deze essentiële bewijzen klemt met verzoekers overige neergelegde documenten. Verzoeker legt een brief neer van de politie en van de rechtbank, die werden afgeleverd op zijn naam, en ook een arrestatiebevel. Verzoeker blijft echter ernstig in gebreke hierover voldoende details te geven. Hij kon slecht stellen dat hij "*Augustus einde (...)*" de brief van de politie had ontvangen en kon niet aangeven wanneer hij een oproepingsbrief ontvangen had om zich te melden bij de rechtbank (notities, p. 17-18). Verzoeker wist niet waarom noch bij welke rechtbank hij zich diende te melden, noch wat hem ten laste gelegd werd (notities, p. 26). Ook over het arrestatiebevel bleef verzoeker vaag, "*Weet niet, moeder lichtte me enkel in over de brief. Ik ging niet naar de rechtbank, daarom kreeg ik een arrestatiebevel in januari*" (notities, p. 26). Bovendien betreft het arrestatiebevel slechts een fotokopie, welke gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk. Dat de documenten in het Singalees zijn (notities, p. 26) kan niet verschonen dat verzoeker onvoldoende op de hoogte is van dergelijk belangrijke documenten. Er kan dan ook niet worden aangenomen dat verzoeker moest onderduiken en tenslotte vluchten omwille van een vervolging waarover hij onwetend is en blijft. Verzoekers verregaande desinteresse kan er slechts op wijzen dat deze stukken zijn aangemaakt om een verhaal te ondersteunen, dat verzoeker bovendien evenmin aannemelijk kon maken.

2.4.12. De overige neergelegde documenten kunnen de appreciatie van verzoekers vluchtrelaas niet wijzigen. De brieven van verzoekers werkgever, zijn advocaat, het dorps hoofd, het 'Rural Development Societr' en het parlementslid werden na verzoekers vertrek opgesteld en kunnen door eender wie, eender waar worden opgesteld. Ze vormen, gezien het niet-officiële karakter, geen bewijs dat de daarin vermelde feiten weldegelijk hebben plaats gevonden. Het louter voorleggen van dergelijke documenten volstaat niet om verzoekers situatie aan te tonen, te meer verzoeker ook deze opstellers en instellingen niet correct kon benoemen. De vaststelling dat deze brieven in het gebrekkig Engels werden opgemaakt (bv. 'Rural Development Societr') ondermijnt verder de authenticiteit ervan. Bovendien vermeldt verzoekers advocaat in zijn brief dat verzoeker in een voedingswinkel werkt, terwijl verzoeker steeds beweerde in een boekenwinkel te hebben gewerkt (notities, p. 18, p. 26-27). Deze documenten kunnen de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen aldus niet herstellen.

2.4.13. Wat betreft de bij het CGVS voorgelegde documenten die betrekking hebben op zijn familie (kopieën van overlijdensakten, familiekaart, huwelijksakten, foto's), merkt de Raad op dat verzoeker er niet in slaagt zijn band met deze personen aan te tonen. Hij weet evenmin hun lidmaatschap bij de LTTE te staven. Het medisch attest toont louter aan dat deze persoon, mevrouw T.A., medische problemen heeft.

2.4.14. Uit de informatie in het administratief dossier (COI Focus "Sri Lanka. Terugkeer naar Sri Lanka" van 7 november 2016) blijkt dat de gevallen waarbij Tamils, al dan niet onder de PTA, worden opgepakt of verder vervolgd bijna steevast gevallen zijn waarbij het slachtoffer op een of andere manier in verband kan worden gebracht met de LTTE, wat *in casu* niet het geval is.

De bestreden beslissing vermeldt immers correct: "*Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam.*

Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten.

Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven."

2.4.15. Waar verzoeker aanvoert dat het rapport van OSAR van 22 april 2016 neergelegd bij het verzoekschrift aantoonde dat er wel degelijk arbitraire vasthoudingen gebeuren omwille van loutere Tamil-etnie, merkt de Raad op dat bij de gevallen waarin sprake is van detentie en foltering van terugkeerders blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE (of een zeker activisme tegen de overheid) bestaat of vermoed wordt, wat *in casu* niet het geval is. Het rapport van OSAR vermeldt nog gevallen waarbij teruggekeerde Tamils gescreend en ondervraagd worden door de autoriteiten, wat overeenstemt met bovenvermelde informatie in het administratief dossier. Zo vermeldt dit dat personen omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving soms worden aangehouden op de luchthaven, doch dat dit geldt voor zowel Tamils als personen van andere bevolkingsgroepen en verzoeker toont niet aan dat dit zou leiden tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

2.4.16. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Hoger werd reeds geoordeeld dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Uit het onderzoek naar de inschatting van een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka werd gesteld dat niettegenstaande de mogelijkheid om bij de binnenkomst in Sri Lanka gescreend en ondervraagd worden door de autoriteiten er *in casu* geen redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker een gegronde vrees heeft vervolgd te worden in vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin, noch een reëel risico op ernstige schade kan blijken louter omwille van een terugkeer als Tamil.

2.5.3. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.6. Er wordt geen gegronde middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien april tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK